Lietas Nr. 11100022514
Lietas arhīva Nr. K08-0134-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2014.gada 7.oktobrī

Alūksnes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A.Strupule
ar tiesas sēdes sekretāri I.Sizovu,
piedaloties prokuroram V.Vimbam,
2014.gada 7.oktobrī, atklātā tiesas sēdē Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, iztiesāja krimināllietu, kurā
/pers. E/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.
Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

/pers. E/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. E/ 2014.gada 4.septembrī ap pulksten 13.15 ieradās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „FIRMA MADARA 89" veikala „mini top!", kas atrodas Alūksnes pilsētas Torņa ielas ēkā ar Nr. 9A, tirdzniecības zālē, nolūkā izdarīt zādzību. Tad veikala pašapkalpošanās tirdzniecības zālē no plaukta paņēma 0,5 litru tilpuma pudeli ar degvīnu „Prestige" 6,65 EUR vērtībā un šo SIA „FIRMA MADARA 89" piederošo preci paslēpa sev mugurā esošajās drēbēs un pagāja garām veikala kasēm, nesamaksājot par preci.

Tūlīt pēc tam apsardzes darbinieks nozagto alkoholu /pers. E/ izņēma un veica paša /pers. E/ aizkavēšanas darbību.

Tādā veidā /pers. E/ ir izdarījis noziegumu, kura sastāvs paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē /pers. E/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, arī prokurors piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa nolēma, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, neizdarīt pierādījumu pārbaudi šajā kriminālprocesā, jo apsūdzētais atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nebija šaubu par apsūdzētā vainu, apsūdzētais un prokurors piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī viņiem tika izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Apsūdzētā /pers. E/ vaina viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir pierādīta un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots.

Nosakot sodu /pers. E/, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46.pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Par apsūdzētā /pers. E/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst apstākli, ka viņš vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Apsūdzētā/pers. E/ atbildību pastiprinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju /pers. E/ ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Pārbaudot /pers. E/ personību, tiesa konstatē, ka viņš agrāk ir divas reizes sodīts, bet šīs sodāmības ir dzēstas, vairākkārt sodīts arī administratīvā kārtā, pie kam 13.08.2013. un 22.08.2013. uzliktie naudas sodi nav samaksāti (lietas 20., 21.-24.lapa), no viņa mutvārdu paskaidrojumiem izriet, ka regulāru ienākumu nav, tikko uzsācis strādāt, agrāk bijušas veselības problēmas, bet pēdējā laikā pie ārsta nav griezies, domā, ka vēl ļoti smagu fizisku darbu nevarētu veikt, apgādājams viens bērns.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms minētā panta sankcijas robežās.

Tiesa ievēro, ka Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikts, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa atzīst, ka mantiskā stāvokļa dēļ nav lietderīgi apsūdzētajam piespriest visvieglāko sodu - naudas sodu. Tāpat nebūtu taisnīgi, ne arī samērīgi sodīt viņu ar pašu bargāko sodu - brīvības atņemšanu, jo viņš ir nesodīts, nodarītais kaitējums ir mazs, mantu cietušais ir atguvis.

Tādējādi apsūdzētajam piemērojams tikai piespiedu darbs, jo tiesa ievēro, ka apsūdzētais ir darba spējīgs.

Nosakot minimālo soda apmēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli un to, ka nav atbildību pastiprinošu apstākļu.

Drošības līdzeklis /pers. E/ nav piemērots.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.pantu, līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai kaitējuma kompensācija netika pieteikta.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 524., 527.-529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. E/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 40 (četrdesmit) stundām.

/pers. E/ piespiedu darbu izpildi un kontroli pār to uzdot nodrošināt Valsts probācijas dienesta ALŪKSNES teritoriālajai struktūrvienībai.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot Alūksnes rajona tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Spriedums pieejams Alūksnes rajona tiesas kancelejā no 2014.gada 7.oktobra.

Tiesnese A.Strupule